
Document de ședință

A9-0437/2023

14.12.2023

RAPORT

referitor la Planul de acțiune al UE: protejarea și refacerea ecosistemelor
marine pentru un pescuit sustenabil și rezilient
(2023/2124(INI))

Comisia pentru pescuit

Raportor: Niclas Herbst

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	18
OPINIE MINORITARĂ.....	20
ANEXĂ: ENTITĂȚILE SAU PERSOANELE DE LA CARE RAPORTORUL A PRIMIT CONTRIBUȚII.....	21
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE.....	22
INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	30
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	31

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la Planul de acțiune al UE: protejarea și refacerea ecosistemelor marine pentru un pescuit sustenabil și rezilient (2023/2124(INI))

Parlamentul European

- având în vedere comunicarea Comisiei din 21 februarie 2023 intitulată „Planul de acțiune al UE: protejarea și refacerea ecosistemelor marine pentru un pescuit sustenabil și rezilient” (COM(2023)0102) („planul de acțiune”),
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 12 iulie 2023 privind comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, intitulat „Planul de acțiune al UE: protejarea și refacerea ecosistemelor marine pentru un pescuit sustenabil și rezilient”¹,
- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 39 privind asigurarea unui nivel de trai echitabil pentru comunitățile agricole și de pescari și articolul 5 privind principiul proporționalității,
- având în vedere rezoluția Adunării Generale a ONU intitulată „Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă”, adoptată la summitul ONU privind dezvoltarea durabilă organizat la New York la 25 septembrie 2015 și, în special, obiectivul de dezvoltare durabilă (ODD) nr. 14 din Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, care încurajează conservarea și exploatarea durabilă a oceanelor, mărilor și resurselor marine,
- având în vedere Acordul de la Paris din 12 decembrie 2015 și, în special, articolul 2 alineatul (1) litera (b) privind adaptarea la efectele negative ale schimbărilor climatice într-un mod care să nu amenințe producția de alimente,
- având în vedere acordul convenit în temeiul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării privind conservarea și utilizarea sustenabilă a diversității biologice marine în zonele din afara jurisdicției naționale din 19 iunie 2023 (Tratatul ONU privind marea liberă), precum și Cadrul mondial pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului²,

---

¹ JO C 349, 29.9.2023, p. 127.

² JO L 354, 28.12.2013, p. 22.

- având în vedere Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei³,
- având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”)⁴,
- având în vedere Directiva 2014/89/UE din 23 iulie 2014 a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim⁵ (Directiva privind amenajarea spațiului maritim),
- având în vedere Regulamentul (UE) 2016/2336 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016 de stabilire a unor condiții specifice privind pescuitul stocurilor de specii de adâncime din Atlanticul de Nord-Est și a unor dispoziții referitoare la pescuitul în apele internaționale din zona Atlanticului de Nord-Est și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2347/2002 al Consiliului⁶,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1100/2007 al Consiliului din 18 septembrie 2007 de instituire a unor măsuri pentru regenerarea rezervelor de anghilă din Europa⁷ („Regulamentul privind rezervele de anghilă”),
- având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/1614 al Comisiei din 15 septembrie 2022 de determinare a zonelor de pescuit de adâncime existente și de stabilire a unei liste a zonelor în care există sau este posibil să existe ecosisteme marine vulnerabile⁸,
- având în vedere rezoluția sa din 9 iunie 2021 referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: Readucerea naturii în viețile noastre⁹,
- având în vedere rezoluția din 21 ianuarie 2021 intitulată „Mai mult pește în mări? Măsuri de promovare a unei refaceri a stocurilor dincolo de nivelul producției maxime durabile (MSY), inclusiv în zonele de refacere a stocurilor de pește și în zonele marine protejate”¹⁰,
- având în vedere rezoluția sa din 3 mai 2022 intitulată „Către o economie albastră sustenabilă în UE: rolul sectoarelor pescuitului și acvaculturii”¹¹,
- având în vedere rezoluția sa din 7 iunie 2022 referitoare la punerea în aplicare a articolului 17 din Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului¹²,

---

³ JO L 327, 22.12.2000, p.1.

⁴ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

⁵ JO L 257, 28.8.2014, p. 135.

⁶ JO L 354, 23.12.2016, p. 1.

⁷ JO L 248, 22.9.2007, p. 17.

⁸ JO L 242, 19.9.2022, p. 1.

⁹ JO C 67, 8.2.2022, p. 25.

¹⁰ JO C 456, 10.11.2021, p. 129.

¹¹ JO C 465, 6.12.2022, p. 2.

¹² JO C 493, 27.12.2022, p. 62.

- având în vedere rezoluția sa din 6 octombrie 2022 referitoare la un impuls pentru oceane: consolidarea guvernantei oceanelor și a biodiversității¹³,
- având în vedere rezoluția sa din 9 mai 2023 referitoare la gestionarea în comun a activităților de pescuit în UE și contribuția sectorului pescuitului la punerea în aplicare a măsurilor de gestionare¹⁴,
- având în vedere rezoluția sa din 21 noiembrie 2023 privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1100/2007 al Consiliului de instituire a unor măsuri pentru regenerarea rezervelor de anghilă din Europa¹⁵,
- având în vedere Concluziile Președinției Consiliului din 26 iunie 2023 privind pachetul de politici în domeniul pescuitului pentru un sector al pescuitului și acvaculturii sustenabil, rezilient și competitiv,
- având în vedere discursul privind starea Uniunii din 2023 adresat de Președinta Comisiei, Ursula von der Leyen, în cadrul sesiunii plenare a Parlamentului European la 13 septembrie 2023,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 octombrie 2007 intitulată „O politică maritimă integrată pentru Uniunea Europeană” (COM(2007)0575),
- având în vedere orientările Comisiei din 2018 privind acvacultura și zonele Natura 2000,
- având în vedere raportul Comisiei din 23 septembrie 2021 intitulat „Punerea în aplicare a Regulamentului privind măsurile tehnice” [articolul 31 din Regulamentul (UE) 2019/1241] (COM(2021)0583),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 28 ianuarie 2022 intitulat „Criteria and guidance for protected areas designations” (Criterii și orientări privind desemnările de zone protejate) (SWD(2022)0023),
- având în vedere raportul din 4 mai 2019 al Platformei interguvernamentale științifico-politice privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice intitulat „The global assessment report on biodiversity and ecosystem services” (Raportul de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice),
- având în vedere raportul din 24 iunie 2021 al Consiliului Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime, intitulat „EU request on how management scenarios to reduce mobile bottom fishing disturbance on seafloor habitats affect fisheries landing and value” (Solicitarea UE privind modul în care scenariile de gestionare pentru reducerea perturbărilor cauzate de uneltele mobile de fund asupra habitatelor de pe fundul mării afectează debarcările și valoarea pescuitului),

---

¹³ JO C 132, 14.4.2023, p. 106.

¹⁴ Texte adoptate, P9_TA(2023)0132.

¹⁵ Texte adoptate, P9_TA(2023)0411.

- având în vedere raportul special al Curții de Conturi Europene nr. 26/2020 din 26 noiembrie 2020 intitulat „Mediul marin: protecția oferită de UE este extinsă, dar lipsită de profunzime”,
  - având în vedere recomandarea Consiliului consultativ pentru acvacultură din iunie 2023, intitulată „Impact of the Action Plan’s Bottom Trawling Ban on Shellfish Farming” (Impactul asupra conchilioculturii pe care îl are interzicerea pescuitului cu traule de fund prevăzută în planul de acțiune) și răspunsul Comisiei din 1 august 2023 la această recomandare, intitulat „Răspuns la recomandarea Consiliului consultativ pentru acvacultură intitulată «Impactul asupra conchilioculturii pe care îl are interzicerea pescuitului cu traule de fund prevăzută în planul de acțiune»”, precum și scrisoarea sa din 3 aprilie 2023 adresată deputaților David McAllister, Jens Gieseke și Niclas Herbst privind *Krabbenfisherei* (pescuitul de crab)¹⁶,
  - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere avizul Comisiei pentru dezvoltare,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A9-0437/2023),
- A. întrucât protejarea oceanelor ar trebui să fie ghidată de principiul patrimoniului comun al umanității; întrucât există o nevoie urgentă de a intensifica acțiunile la nivelul UE și la nivel global pentru a inversa declinul real, existent și documentat din punct de vedere științific al ecosistemelor marine prin abordarea, în limitele capacităților noastre, a tuturor formelor posibile de presiuni umane și naturale, prin sprijinirea refacerii pozitive a stocurilor de pește, a speciilor și a habitatelor acestora, și prin încurajarea studiilor științifice, a cercetării și dezvoltării, precum și prin sprijinirea activităților de pescuit și a tehnicilor care asigură un pescuit și o acvacultură sustenabile, cu implicarea directă a operatorilor, a reprezentanților autorităților locale, a societății civile și a comunităților costiere, care este în măsură să ofere o contribuție esențială la acest obiectiv global;
- B. întrucât în prezent există numeroase texte legislative, comunicări, strategii și reglementări legate de protecția mediului și de gestionarea pescuitului, în special în ceea ce privește refacerea naturii;
- C. întrucât UE și-a asumat angajamentul de a pune în aplicare Agenda 2030 a ONU, inclusiv ODD 14, precum și obligațiile sale în temeiul Cadrului mondial pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal;
- D. întrucât toate politicile UE referitoare atât la dimensiunea internă, cât și la cea externă a economiei albastre durabile, sunt gestionate printr-o structură de guvernare fragmentată, care are ca rezultat o lipsă de sinergie și apariția unor conflicte între părțile interesate din economia albastră durabilă; întrucât Comisia ar trebui să aplice o abordare ecosistemică în toate politicile UE referitoare la economia albastră, ca parte a unui cadru juridic global, pentru a atinge obiectivele de politică specifice și a asigura faptul că acestea sunt gestionate printr-o abordare integrată și coerentă, care să promoveze sinergia între toate activitățile legate de sectorul marin;

---

¹⁶ Ares(2023)3615063.

- E. întrucât, la reuniunea Consiliului Agricultură și Pescuit din 20 martie 2023, statele membre și-au exprimat diferite poziții, inclusiv critici, față de planul de acțiune; întrucât acest control a fost efectuat de parlamentele naționale din opt state membre;
- F. întrucât planul de acțiune trebuie să fie aliniat la obiectivele politicii comune în domeniul pescuitului (PCP), care urmărește să garanteze conservarea și gestionarea corespunzătoare a resurselor biologice marine și să asigure că activitățile de pescuit și de acvacultură, al căror rol strategic a fost dovedit pe durata crizelor recente, sunt sustenabile pe termen lung din punctul de vedere al mediului și sunt gestionate în mod consecvent cu obiectivele de asigurare a beneficiilor economice, sociale și legate de ocuparea forței de muncă și cu obiectivul de a contribui la o aprovizionare sigură cu alimente;
- G. întrucât la Curtea de Justiție a Uniunii Europene au fost inițiate proceduri judiciare aflate în prezent în curs de către Regatul Spaniei la 14 noiembrie 2022 și de către organizațiile de pescari și producători din Galicia la 13 decembrie 2022 în legătură cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/1614 al Comisiei, care stabilește 87 de zone din apele UE din Atlanticul de Nord-Est în care sunt interzise toate uneltele de pescuit de fund, reprezentând o suprafață totală de 16 419 km² și 17 % din zona cuprinsă între 400 și 800 de metri adâncime în care nu este permisă folosirea uneltelor de pescuit de fund; întrucât acest regulament de punere în aplicare a fost adoptat fără o evaluare prealabilă a impactului socioeconomic, iar punerea sa în aplicare va avea un impact socioeconomic grav asupra flotelor de pescuit în cauză;
- H. întrucât trebuie să se protejeze și să se refacă biodiversitatea marină, în cooperare cu toate părțile interesate și în special cu sectorul pescuitului și comunitatea științifică;
- I. întrucât, potrivit datelor Comisiei, dacă în 2009 doar 5 stocuri de pește erau pescuite în mod sustenabil în UE, numărul acestora a crescut la 60 în 2022, iar situația continuă să se îmbunătățească¹⁷; întrucât, în ciuda progreselor semnificative înregistrate în 2022 în vederea atingerii obiectivelor stabilite în cadrul PCP, sunt necesare progrese suplimentare în legătură cu ecosistemele marine ale UE, în special în Marea Mediterană și în Marea Neagră;
- J. întrucât viitorul securității alimentare va depinde, de asemenea, de capacitatea noastră de a aborda deteriorarea naturii și de impactul tot mai mare al schimbărilor climatice;
- K. întrucât gestionarea ecosistemelor necesită o abordare holistică, care să ia în considerare toate cauzele pierderii biodiversității, cum ar fi pescuitul excesiv, schimbările climatice, acidificarea oceanelor, apariția speciilor alogene, eroziunea costieră sau declinul biodiversității marine, inclusiv prin acțiuni care să permită ca zonele marine protejate gestionate în mod corespunzător, precum și alte măsuri și activități eficiente de conservare bazate pe zone, cum ar fi conchiliocultura, să fie benefice atât pentru pescuit, cât și pentru ecosisteme;

---

¹⁷ Comunicarea Comisiei din 21 februarie 2023 intitulată „Politica comună în domeniul pescuitului în prezent și în viitor: un pact privind pescuitul și oceanele pentru o gestionare a pescuitului sustenabilă, bazată pe date științifice, inovatoare și favorabilă incluziunii” (COM(2023)0103).

Protecția mediului și sustenabilitatea

1. salută eforturile depuse de sectorul pescuitului din UE și progresele înregistrate în eforturile de a face pescuitul și mai sustenabil și de a contribui la protecția și utilizarea sustenabilă a ecosistemelor marine; consideră că, în pofida acestor eforturi și progrese, oceanele sunt afectate de o multitudine de alți factori, cum ar fi pescuitul excesiv, schimbările climatice, acidificarea, speciile alogene invazive și diferitele surse de poluare, provenite în principal din activități terestre și transport, care sunt, într-o anumită măsură, în afara controlului pescarilor și care reprezintă o amenințare semnificativă la adresa mijloacelor de subzistență ale pescarilor și a ecosistemelor marine;
2. consideră, la fel ca toate părțile interesate implicate în politicile de pescuit și de mediu, că ecosistemele marine sănătoase aduc beneficii sănătății, societății și economiei noastre și sunt esențiale pentru întreaga planetă, în special pentru populațiile care se bazează pe acestea;
3. reamintește importanța vitală a oceanelor ca pilon al climei și al sistemelor alimentare, deoarece acestea acoperă 71 % din suprafața globului, produc jumătate din oxigenul nostru și absorb o treime din emisiile de CO₂; subliniază că este nevoie să se definească abordări politice și în materie de finanțare pentru protejarea oceanelor și utilizarea lor sustenabilă; solicită conservarea la nivel mondial a mijloacelor de subzistență bazate pe oceane și a biodiversității oceanelor; subliniază rolul esențial care le revine oceanelor în special în sechestrarea carbonului, dezvoltarea energiei regenerabile, crearea de locuri de muncă, reducerea sărăciei, transportul de mărfuri și comunicațiile prin internet; avertizează cu privire la interdependența dintre pescuit și securitatea alimentară, dat fiind că 3,3 miliarde de persoane depind de hrana din mare pentru a obține cel puțin 20 % din aportul lor de proteine animale;
4. constată că comunitățile costiere au obținut resurse necesare hranei din mările Europei de multe generații; consideră că sectoarele pescuitului și acvaculturii și aceste comunități costiere contribuie la securitatea alimentară sustenabilă în domeniul de aplicare al economiei albastre; este de părere că exploatarea și gestionarea sustenabilă a resurselor marine ar trebui considerate drept o contribuție la ecosistemele marine, nu un factor care le afectează;

O abordare coerentă cu reglementările existente

5. consideră că nu a fost asigurată, pentru planul de acțiune al Comisiei, o abordare coerentă cu alte priorități și strategii, cum ar fi cele referitoare la garantarea securității alimentare și a autonomiei strategice a UE; subliniază, în plus, că planul de acțiune ar trebui gestionat printr-o abordare integrată, coerentă și ecosistemică, care să promoveze sinergiile dintre toate activitățile maritime, pentru a evita conflictele și a încuraja cooperarea, în special în ceea ce privește infrastructura energetică marină, și că acesta ar trebui să asigure condiții de concurență echitabile cu țările din afara UE; este de părere că o serie de considerente precum creșterea prețurilor, consolidarea dimensiunii sociale a PCP și consolidarea creșterii economice și a ocupării forței de muncă nu au fost luate suficient în considerare în planul de acțiune;

6. regretă că planul de acțiune propus vine într-un moment în care sectorul pescuitului este împovărat de consecințele invaziei Rusiei în Ucraina, de creșterea și lipsa de previzibilitate a prețului petrolului și de Brexit;
7. subliniază o preocupare generală legată de lipsa unei consultări reale a părților interesate pentru a asigura sprijinul pentru planul de acțiune; își exprimă îngrijorarea generală cu privire la faptul că aspectele legate de proporționalitate nu sunt luate în considerare în mod corespunzător în propunerile Comisiei;
8. reamintește că planul de acțiune ar trebui să fie coerent cu obiectivele PCP pentru a garanta faptul că activitățile de pescuit și de acvacultură sunt sustenabile pe termen lung din punctul de vedere al mediului și sunt gestionate în conformitate cu o abordare bazată pe ecosistem; în plus, reamintește că planul de acțiune ar trebui să fie în concordanță și cu obiectivele de a asigura beneficii economice, sociale și de ocupare a forței de muncă, să contribuie la disponibilitatea aprovizionării cu alimente și să utilizeze în mod optim posibilitățile de pescuit disponibile pentru a reduce dependența de piețele din afara UE; salută toate obiectivele care fac posibilă o abordare coerentă între PCP și alte politici, în special legislația de mediu;
9. își exprimă sprijinul pentru ideea necesității de a consolida și îmbunătăți proiectele de cercetare și inovare științifică, care ar trebui realizate într-un mod coerent cu alte politici, proiecte-pilot și proiecte științifice ale UE ce vizează inovarea și cercetarea, cum ar fi, de exemplu, cele care vizează reducerea și înlocuirea utilizării (micro)plasticului;

Refacerea ecosistemelor marine

10. regretă lipsa de coerență care se remarcă în titlul planului de acțiune, precum și lipsa unui set cuprinzător de propuneri în cadrul acestuia, dat fiind faptul că planul de acțiune se axează în principal pe modificarea practicilor de pescuit care afectează speciile și habitatele, fără a aborda potențialul de aliniere dintre tehnicile și practicile de pescuit și protecția sau refacerea ecosistemelor; reamintește relevanța specifică a găsirii unui echilibru între cerințele pentru utilizatori și câștigurile aduse naturii pentru a asigura previzibilitatea și claritatea juridică și subliniază că este necesar ca pescarii să facă parte din soluție, în loc să fie prezentați ca fiind cauza problemei;
11. evidențiază necesitatea de a dezvolta și sprijini inițiative pentru a reface ecosistemele marine, fapt care se poate realiza numai dacă responsabilii de elaborarea politicilor interacționează și cooperează pe deplin cu persoanele ale căror mijloace de subzistență depind de zonele marine respective; solicită, în acest scop, sprijin financiar pentru studii științifice și colectarea de date privind ecosistemele marine, compensații financiare și stimulente, de exemplu prin Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură (FEAMPA), care ar trebui utilizate pentru a oferi un sprijin eficace flotelor de pescuit ale UE care trec la tehnici de pescuit mai selective și, în special, pentru a sprijini pescarii cei mai afectați de restricții, precum și pentru a atenua impactul socioeconomic al măsurilor restrictive;
12. reiterează obiectivele de a proteja cel puțin 30 % și de a proteja strict cel puțin 10 % din mările UE până în 2030; ia act de faptul că UE a înregistrat progrese în desemnarea de

noi zone marine protejate, atât ca parte a rețelei Natura 2000 a UE, cât și prin desemnări naționale complementare;

Zonele marine protejate (ZMP)

13. subliniază că zonele marine protejate sunt diverse în ceea ce privește dimensiunea, speciile, habitatele și ecosistemele care trebuie protejate, că acestea sunt stabilite cu diferite obiective de conservare și că nu ar trebui considerate ca având un caracter uniform, întrucât fiecare dintre acestea implică beneficiile specifice zonelor marine protejate pentru ecosistemele marine; consideră, prin urmare, că planul de acțiune al Comisiei prezintă o abordare prea simplificată și prea generalizată, dând astfel impresia că toate zonele marine protejate pot fi puse în aplicare și gestionate în același mod, fapt ilustrat, de exemplu, prin propunerile prezentate cu privire la anumite unelte de pescuit și la eliminarea treptată a pescuitului cu unelte mobile de pescuit de fund în toate zonele marine protejate până în 2030; solicită o abordare echilibrată în ceea ce privește definirea și punerea în aplicare a ZMP, ținând seama de obiectivele de conservare ale fiecărei zone specifice, dar și de activitățile care utilizează în mod tradițional zonele respective, precum și de mediul dinamic și în schimbare care este asociat cu schimbările climatice, asigurând în același timp participarea efectivă a pescarilor la desemnarea și gestionarea acestora;
14. atrage atenția Comisiei și a statelor membre asupra faptului că planul de acțiune ar trebui să ia în considerare și alte instrumente eficiente de protecție a mediului, cum ar fi alte măsuri eficace de conservare bazate pe zone, pentru a contribui la atingerea obiectivelor și la maximizarea efectelor măsurilor care au fost deja puse în aplicare într-un mediu dinamic și în schimbare ca urmare a schimbărilor climatice, precum și pentru a contribui la menținerea proporționalității între toate măsurile;
15. solicită Comisiei și statelor membre să pună în aplicare măsurile de protecție sau măsurile restrictive necesare pentru atingerea obiectivelor de conservare și de refacere specifice fiecăreia dintre aceste zone marine protejate, inclusiv măsurile tehnice necesare pentru a realiza obiectivele și să pună la dispoziție o finanțare suficientă în acest scop, demarând aceste măsuri cu prioritate în zonele cele mai amenințate și în zonele Natura 2000 care vizează protejarea habitatelor marine; reamintește obligațiile legale ale statelor membre și subliniază faptul că Comisia a inițiat proceduri împotriva anumitor state membre pentru presupusa nerespectare a obligațiilor care le revin în temeiul Directivei privind habitatele¹⁸;
16. consideră că ZMP și alte zone protejate reprezintă instrumente și nu obiective de sine stătătoare; recunoaște că acestea nu pot avea succes decât dacă sunt acceptate și primite cu entuziasm de pescari, comunitățile costiere și alte părți interesate; invită Comisia și statele membre să lanseze și să finanțeze programe de cercetare științifică și solicită includerea sectorului pescuitului, inclusiv a componentei sale artisanale, precum și a altor părți interesate relevante, în proiectarea, gestionarea, punerea în aplicare, monitorizarea și supravegherea zonelor marine protejate;

---

¹⁸ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

17. consideră că implicarea științei, a sectorului pescuitului și a tuturor părților interesate relevante nu poate fi urmărită doar de UE, în special în contextul prevenirii practicilor incorecte ale flotelor străine; solicită să se depună eforturi suplimentare pentru a aborda activitățile globale care sunt în detrimentul protecției oceanelor, inclusiv ale flotelor din țări terțe, cum ar fi flota chineză, precum și să se acorde atenției obiectivului de instituire a unei rețele globale de ZMP;

Uneltele mobile de pescuit de fund

18. subliniază că multe nave din Uniune utilizează unelte mobile de pescuit de fund și că numeroase regiuni costiere depind din punct de vedere social și economic de activități care utilizează unelte mobile și fixe de pescuit de fund, cum ar fi activitatea de conchiliocultură; subliniază că impunerea de restricții în ceea ce privește uneltele mobile de pescuit de fund sau închiderea zonelor de pescuit pentru acest tip de unelte nu este doar o chestiune de deplasare a activității navelor de pescuit în alte zone de pescuit; relevă faptul că este necesar să se țină seama, printre altele, de eventualele resurse disponibile care pot fi capturate cu aceste unelte, de experiența practică a pescarilor, de prezența și redistribuția navelor de pescuit în zonele adiacente, pentru a evita o suprapunere care ar putea duce la conflicte legate de utilizarea spațiului, la o creștere a presiunii în alte zone de pescuit și la deteriorarea condițiilor de muncă;
19. reamintește că măsurile de trecere la regionalizare întreprinse în timpul ultimei reforme a PCP au reprezentat o încercare de îndepărtare de o abordare universală, prin care deciziile erau excesiv de centralizate în cadrul UE; salută măsurile propuse în planul de acțiune pentru îmbunătățirea cooperării regionale; consideră, cu toate acestea, că planul de acțiune ia unele măsuri în direcția opusă, în special în ceea ce privește propunerile sale privind pescuitul cu traule de fund;
20. consideră că au existat mai multe inițiative în cadrul și în afara planului de acțiune privind aceleași tehnici de pescuit, care au creat un amalgam de inițiative și au pus sub semnul întrebării coerența și previzibilitatea măsurilor care vor fi luate la nivelul UE, având un impact profund asupra încrederii pescarilor și a comunităților de pescuit în procesele decizionale și de elaborare a politicilor de la nivelul UE;
21. consideră că orice plan de punere în aplicare a dispozițiilor sau a restricțiilor privind utilizarea tuturor uneltelor de pescuit trebuie să fie stabilit în concordanță cu alte politici și să țină seama de toate părțile interesate, precum și de toate aspectele socioeconomice, ambientale, tehnice, științifice și legate de securitatea alimentară; reiterează că acțiunile bazate pe consens și susținute de aceste considerente vor avea mai mult succes și un efect pozitiv asupra punerii în aplicare a dispozițiilor și restricțiilor avute în vedere;
22. consideră că consecințele oricărui plan de acțiune sau ale oricărei propuneri legislative trebuie să fie bazate pe analize și evaluări științifice și socioeconomice; ia act de lipsa de perspectivă asupra consecințelor anumitor aspecte ale acestui plan de acțiune, spre exemplu asupra solicitărilor Comisiei adresate statelor membre, pe de o parte, de a interzice uneltele mobile de pescuit de fund în zonele marine protejate care sunt situri Natura 2000 în temeiul Directivei Habitare, instituite pentru protejarea fundului mării și a speciilor marine, până la sfârșitul lunii martie 2024, și, pe de altă parte, în paralel și cu același termen, asupra solicitărilor sale ca statele membre să furnizeze informații despre

modul în care intenționează să se asigure că uneltele mobile pentru pescuitul de fund sunt eliminate treptat până în 2030 în toate zonele marine protejate, fără a se aștepta, de exemplu, concluziile științifice și socioeconomice ale propunerilor anterioare; salută faptul că Comisia a recunoscut că o abordare generală care interzice pescuitul cu uneltele mobile de pescuit de fund nu este adecvată pentru atingerea obiectivelor planului de acțiune;

23. consideră că măsurile legate de pescuitul cu traule de fund ar trebui evaluate în conformitate cu toate orientările posibile, cum ar fi cele ale Consiliului Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime sau ale Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit, precum și cu cele mai bune date științifice disponibile; consideră că aceste măsuri ar trebui să țină seama de faptul că pescuitul cu traule de fund este una dintre cele mai frecvente și mai reglementate tehnici de pescuit din Europa și că acest tip de pescuit ar trebui, în mod prioritar, să fie reglementat în cadrul Regulamentului privind măsurile tehnice [Regulamentul (UE) 2019/1241¹⁹], al cărui scop este, după cum o indică titlul său, „conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine”;
24. ia act de faptul că organisme științifice precum Consiliul Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime și multe studii științifice evaluate *inter pares* au demonstrat și au recunoscut că uneltele mobile de pescuit de fund au un impact asupra ecosistemelor; subliniază, cu toate acestea, că efectul traulării este variabil și, în funcție de mai mulți factori, cum ar fi tipul de pescuit, acesta este considerat de știință ca fiind sustenabil și compatibil cu atingerea obiectivelor de conservare a fundului mării sau cu stocurile exploatare peste nivelurile producției maxime durabile;
25. subliniază că intenția Comisiei de a impune măsuri prin planul său de acțiune, în loc să le permită colegiilor să ia decizii, riscă să contravină normelor referitoare la buna guvernare și la dialogul dintre diferitele niveluri ale administrației, subminând astfel echilibrul interinstituțional și rolul fiecărei instituții în procesul decizional;

Anghila

26. subliniază caracterul complex și divers al acțiunilor de gestionare a rezervelor de anghilă, care nu pot fi limitate la o abordare unică axată pe mediul marin; afirmă din nou că Regulamentul privind rezervele de anghilă a fost considerat adecvat scopului în urma evaluării Comisiei din 2020; consideră totuși că este nevoie de o mai bună punere în aplicare a Regulamentului privind anghila și de acțiuni suplimentare și consolidate din partea statelor membre, pentru a asigura o abordare cuprinzătoare cu privire la punerea în aplicare a regulamentului; reamintește Comisiei și statelor membre să utilizeze pe deplin Regulamentul privind anghilă ca politică de bază pentru gestionarea și refacerea rezervelor de anghilă, asigurând o abordare holistică și coerentă care să reflecte atât etapele vieții marine, cât și pe cele ale vieții în apă dulce ale anghilei și să

---

¹⁹ Regulamentul (UE) 2019/1241 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1967/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și a Regulamentelor (UE) nr. 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 și (UE) 2019/1022 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 894/97, (CE) nr. 850/98, (CE) nr. 2549/2000, (CE) nr. 254/2002, (CE) nr. 812/2004 și (CE) nr. 2187/2005 ale Consiliului (JO L 198, 25.7.2019, p. 105).

trateze atât impactul activităților de pescuit, cât și pe cel al activităților nelegate de pescuit asupra stocurilor de anghilă, prin punerea în aplicare deplină a măsurilor în toate domeniile relevante;

27. este de părere că măsurile luate în afara contextului Regulamentului privind anghila pot submina coerența politicii adoptate; prin urmare, își exprimă îngrijorarea profundă în legătură cu abordarea fragmentată adoptată în Regulamentul (UE) 2023/194²⁰ al Consiliului, care a limitat pescuitul de anghilă prin introducerea unei perioade de interdicție de șase luni fără o consultare adecvată a părților interesate și fără a lua în considerare un pachet complet de măsuri în alte domenii de politică, precum și o compensație adecvată, inclusiv măsuri care să țină seama de efectele socioeconomice; consideră, prin urmare, că ar trebui efectuată o analiză prealabilă a refacerii speciilor, precum și a eventualului lor rol în combaterea speciilor invazive înainte de punerea în aplicare a unor măsuri restrictive suplimentare, astfel cum s-a anunțat în planul de acțiune;
28. își reiterează solicitarea privind crearea unui grup de experți dedicat anghilei, care să asigure o reprezentare deplină și echilibrată a tuturor părților interesate relevante; invită statele membre să își actualizeze în mod regulat planurile de gestionare a rezervelor de anghilă și să își respecte obligațiile de raportare în temeiul Regulamentului privind anghila;

Reacțiile statelor membre la planul de acțiune

29. ia act de numeroasele declarații clare ale reprezentanților statelor membre care exprimă preocupări evidente cu privire la planul de acțiune și la incertitudinile asociate acestuia; ia act de faptul că statele membre au pus sub semnul întrebării în special abordarea prea simplistă adoptată de Comisie în ceea ce privește restricțiile privind pescuitul cu traule de fund în zonele marine protejate;
30. consideră că crearea unei opoziții între dezvoltarea industriei pescuitului și protecția biodiversității marine este o soluție neviabilă; consideră că ambele obiective pot fi realizate în mod echilibrat, astfel cum au afirmat reprezentanții statelor membre după prezentarea planului de acțiune;
31. salută crearea unui grup special de dialog alcătuit din Direcția Generală Mediu (DG ENV) și Direcția Generală Afaceri Maritime și Pescuit (DG MARE) din cadrul Comisiei, din reprezentanți ai statelor membre și părțile interesate; consideră că grupul de dialog ar trebui să se axeze pe facilitarea schimburilor de cunoștințe și a eventualelor discuții între comunitățile de pescuit și cele dedicate protecției mediului, precum și pe punerea la dispoziția statelor membre a unei platforme pentru transparență și dialog cu privire la punerea în aplicare a foilor lor de parcurs;

Implicațiile juridice ale planului de acțiune al Comisiei

---

²⁰ Regulamentul (UE) 2023/194 al Consiliului din 30 ianuarie 2023 de stabilire, pentru anul 2023, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește, aplicabile în apele Uniunii și, pentru navele de pescuit ale Uniunii, în anumite ape din afara Uniunii, precum și de stabilire, pentru anii 2023 și 2024, a acestor posibilități de pescuit pentru anumite stocuri de pești de adâncime, JO L 28, 31.1.2023, p. 1.

32. își reafirmă angajamentul de a exercita prerogativele și competențele Parlamentului în ceea ce privește orice inițiativă, cum ar fi propunerile legislative și actele delegate sau de punere în aplicare, inclusiv cele care sunt legate de planul de acțiune sau care nu au legătură cu acesta;
33. constată că, deși planul de acțiune nu este obligatoriu din punct de vedere juridic, punerea sa în aplicare va implica costuri socioeconomice semnificative pentru statele membre și flotele acestora, deoarece acest instrument conține aproximativ 90 de măsuri sub formă de regulamente, orientări, analize, foi de parcurs, studii, rapoarte și inițiative; invită statele membre și Comisia să efectueze studiile necesare în timp util și în pregătirea regulamentelor sau a inițiativelor noi sau reformate, precum și să ia în considerare și să se implice în procesele de amenajare a spațiului marin, atât între regiuni și bazine maritime, cât și între diferite state membre și cu țări din afara UE, pentru a asigura beneficiile socioeconomice;
34. consideră că măsurile incluse în planul de acțiune ar trebui să urmeze, atunci când este posibil, procedurile legislative ordinare pentru a asigura o transparență sporită și ar trebui să includă o evaluare a impactului veritabilă, cu implicarea adecvată a tuturor părților interesate;
35. ia act cu îngrijorare de faptul că există o lipsă de claritate în ceea ce privește consecințele juridice ale planului de acțiune, ca urmare a declarațiilor făcute de Comisie, de exemplu în timpul prezentării acestuia în cadrul Comisiei pentru pescuit a Parlamentului, precum și a prezentării sale către diferite părți interesate; subliniază că această situație nu a adus claritate și stabilitate sectorului pescuitului și a avut un impact negativ asupra multor ramuri ale industriei pescuitului într-un moment în care incertitudinile cauzate de consecințele cumulate ale mai multor crize au un puternic efect demoralizant asupra populației care lucrează în sectoarele în cauză;
36. ia act cu îngrijorare de faptul că Comisia utilizează din ce în ce mai mult instrumente fără caracter obligatoriu, cum ar fi comunicările, care sunt denumite în mod obișnuit „instrumente juridice neobligatorii”, pentru a prezenta măsuri politice foarte concrete, fără a completa aceste instrumente, ulterior, prin propuneri legislative; consideră că orice incertitudine între sensul juridic al comunicărilor prezentate și efectul lor juridic concret poate să afecteze securitatea juridică și previzibilitatea sectorului și să ridice întrebări de natură juridică cu privire la echilibrul instituțional, precum și la limitele și exercitarea competențelor UE; consideră, prin urmare, că comunicările Comisiei nu ar trebui utilizate pentru a prezenta măsuri obligatorii;
37. regretă că comunicările din partea Comisiei și, în special, din partea DG MARE și DG ENV au inclus declarații contradictorii cu privire la efectele obligatorii ale planului de acțiune; invită DG MARE și DG ENV să țină seama într-o măsură mai mare de caracteristicile specifice ale sectorului pescuitului înainte de a pregăti sau de a propune inițiative comune;

Aspecte socioeconomice și securitatea alimentară

38. reamintește discursul Președintei Comisiei din 2023 privind starea Uniunii, în care a afirmat că pentru fiecare act legislativ nou se efectuează o verificare din perspectiva

competitivității; solicită ca planul de acțiune, propunerile legislative legate de sectorul pescuitului și alte inițiative să includă o verificare din perspectiva competitivității în ceea ce privește impactul lor socioeconomic asupra diferitelor activități și a comunităților costiere, precum și asupra sectorului pescuitului recreațional, precum și efectul lor cumulativ asupra disponibilității aprovizionării cu alimente;

39. regretă faptul că planul de acțiune nu este însoțit de un studiu socioeconomic, de o evaluare a impactului însoțită de o analiză științifică sau de un raport intermediar și că nu propune niciun fel de măsuri de finanțare suplimentare pentru tranziția verde și tranziția energetică; atrage atenția Comisiei asupra faptului că documentele strategice, cum ar fi acest plan de acțiune, ar trebui prezentate diferitelor părți interesate și ar trebui să țină seama de opiniile acestora într-un mod mai coordonat și mai clar și să includă evaluări complete de mediu, sociale și economice, precum și consecințele juridice ale punerii lor în aplicare; solicită punerea în aplicare a tuturor mijloacelor necesare, inclusiv a stimulentei și a mecanismelor compensatorii, pentru o tranziție justă și echilibrată;
40. subliniază că planul de acțiune ar trebui să contribuie în mod egal la pilonii sustenabilității din cadrul PCP (de mediu, social și economic) și, printre altele, să contribuie la creșterea productivității, la condiții de muncă decente în acest sector, în special pentru pescuitul la scară mică, și la stabilitatea piețelor, să asigure produse alimentare sigure, de calitate și sustenabile, fără a compromite securitatea și autonomia alimentară, permițând pescarilor să utilizeze pe deplin cotele de pescuit care le-au fost alocate, și să contribuie la refacerea și protecția mediului pentru a atenua schimbările climatice și a se adapta la efectele acestora;
41. salută solicitarea Comisiei de a colecta date privind impactul pescuitului recreativ, dar subliniază necesitatea de a lua în considerare și impactul economic și social al activităților de pescuit recreativ sustenabil; consideră că pescuitul recreativ poate oferi oportunități excelente de promovare a abordării de tip „știință cetățenească”;

Acțiunea internațională și reciprocitatea

42. consideră că Tratatul privind marea liberă al ONU constituie o realizare importantă la nivel internațional pentru protecția oceanelor; regretă, cu toate acestea, că planul de acțiune nu insistă suficient asupra necesității de a include reciprocitatea în acordurile internaționale; consideră, prin urmare, că este esențial ca, la nivel internațional, UE să colaboreze cu alți omologi pentru a pune în aplicare norme cu obiective și scopuri similare cu cele stabilite în Regulamentul privind PCP, în special la articolul 28 alineatul (2) litera (d), în Pactul verde european și prin ODD-uri;
43. subliniază că este important ca UE să colaboreze cu țările în curs de dezvoltare, în special cu țările din Africa, zona Caraibilor și Oceanul Pacific, pentru a pregăti dezvoltarea viitoare a energiei marine regenerabile prin comunicarea expertizei UE în materie de planificare marină și dezvoltare industrială; invită UE să intensifice consolidarea capacităților și finanțarea țărilor în curs de dezvoltare pentru a îmbunătăți gestionarea oceanelor și a zonelor costiere, pentru a dezvolta strategii privind economia maritimă, pentru a elimina lacunele în materie de guvernare și pentru a combate pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat și comerțul ilicit cu resurse marine;

subliniază că este important să se vină cu răspunsuri la nevoile locale de energie cu emisii zero, care să asigure protecția ecosistemelor marine și care să conserve activitățile tradiționale, cum ar fi pescuitul; subliniază importanța implicării comunităților costiere în punerea în aplicare a acestor acțiuni; subliniază și că trebuie sprijinite practicile de pescuit sustenabile în regiunile ultraperiferice, bazate pe utilizarea sustenabilă a resurselor marine și pe gestionarea pescuitului, acvaculturii și turismului, ca modalitate de a asigura dezvoltarea socioeconomică pe termen lung a acestor regiuni;

44. solicită UE să promoveze transparența în domeniul pescuitului și al altor industrii extractive pe mare în țările partenere, deoarece este esențial să se pună capăt pescuitului excesiv, pierderii biodiversității și încălcărilor drepturilor omului; subliniază că țările costiere în curs de dezvoltare pot introduce standardele prezentate în Inițiativa privind transparența în domeniul pescuitului și în Inițiativa privind transparența în industriile extractive pentru a îmbunătăți transparența;
45. solicită ca orice restricții, indiferent dacă acestea sunt bazate sau nu pe planul de acțiune, să se reflecte automat în cazul produselor importate din țări din afara UE, în special având în vedere faptul că UE importă 70 % din peștele pe care îl consumă; relevă faptul că este esențial să se asigure coerența dintre politicile interne și cele externe, precum și condiții de concurență echitabile pentru operatorii din UE și cei din afara UE;
46. constată că un procent de 25 % din totalul capturilor europene este reprezentat de capturile realizate cu ajutorul uneltelor mobile de pescuit de fund; subliniază că noile norme de gestionare, în special limitările sau restricțiile privind utilizarea tehnicilor de pescuit la nivelul UE, nu ar trebui să creeze o amenințare la adresa securității alimentare, nici să conducă la o creștere a importurilor de produse pescărești, cu atât mai puțin dacă aceste produse sunt capturate folosind unelte de pescuit cu utilizare limitată sau restricționată în UE;

Exemplaritatea sectorului pescuitului

47. sprijină eforturile continue ale sectorului pescuitului de a îmbunătăți selectivitatea tehnicilor de pescuit și de a reduce impactul său asupra mediului; subliniază exemplele pozitive de refacere a stocurilor de specii în zonele protejate, care s-a putut realiza menținând în același timp activitățile de pescuit; sprijină eforturile suplimentare de stimulare a acordurilor de cogestione în care actorii locali își asumă responsabilitatea pentru o gestionare sustenabilă și, de asemenea, investesc mai mult în cercetare, inovare și dezvoltarea de noi unelte și tehnici de pescuit; subliniază rolul de „gardieni ai mării” care le revine pescarilor și angajamentul lor față de refacerea stocurilor de pește, precum și contribuția lor la refacerea ecosistemelor marine;
48. observă că, potrivit Comisiei, în ultimele decenii s-au înregistrat progrese concrete în direcția unui pescuit mai sustenabil pe teren datorită PCP; subliniază totuși că această redresare a implicat costuri ridicate pentru majoritatea comunităților de pescuit;
49. evidențiază că este important să fie implicate toate părțile interesate relevante, de la pescari la reprezentanții societății sociale, în procesul de luare a deciziilor și punerea în

aplicare a acțiunilor care contribuie la protecția și refacerea ecosistemelor marine și care pot sprijini pescuitul sustenabil și rezilient;

50. subliniază că ar trebui să se acorde o atenție deosebită egalității de gen și emancipării femeilor, dat fiind rolul esențial al femeilor și al tinerilor, în special în economia sustenabilă bazată pe oceane și în zonele marine de conservare;

o

o o

51. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

EXPUNERE DE MOTIVE

Din cantitatea totală de fructe de mare consumate în Europa, 70 % sunt, de fapt, importate. Pescarii europeni sunt obligați să respecte unele dintre cele mai stricte norme la nivel mondial, care le reglementează activitățile în cadrul tuturor categoriilor și tipurilor de activități de pescuit, conferindu-le atât un rol exemplar, cât și, mai presus de toate, rolul de garanți ai celor mai bune practici de pescuit.

Colegiuitorii europeni și, prin urmare, Parlamentul European trebuie să fie garanții echilibrului în transformarea necesară a anumitor practici datorată în principal schimbărilor climatice, dar și unei varietăți de factori mai mult sau mai puțin previzibili: speciile dăunătoare, stocurile în scădere, dar și îmbunătățirea datelor disponibile privind oceanele.

A întreprinde acțiuni nu înseamnă a impune interdicții. De asemenea, acțiunile nu sunt echivalente cu o revoluție. Acțiunea nu trebuie să însemne a impune idei și programe politice actorilor europeni fără dialog și, mai rău, în detrimentul acestora.

Este incoerent și îngrijorător să observăm paralizia Comisiei Europene în dialogul cu pescarii, deși aceasta pledează pentru acțiune! Nu se va întreprinde nicio acțiune fără participarea gardienilor relației dintre om și oceane, și anume pescarii locali și cei care practică pescuitul artizanal la scară mică.

Există numeroase amenințări majore la adresa oceanelor: poluarea, încălzirea oceanelor, materialele plastice și schimbările climatice, iar efectele acestora sunt la fel de vizibile: creșterea eutrofizării, acidificarea, încălzirea oceanelor, poluarea cu materiale plastice sau, în unele cazuri, creșterea necontrolată a numărului de păsări prădătoare. Cu toate acestea, în situațiile în care instituțiile europene au acționat în strânsă consultare cu industria pescuitului și cu pescarii, se acumulează progrese și semnale pozitive. De exemplu, există îmbunătățiri semnificative în ceea ce privește situația stocurilor de pește din mările UE și numeroase operațiuni cu sustenabilitate certificată în cadrul activităților de pescuit. În ultimii 20 de ani, biomasa piscicolă din Atlanticul de Nord-Est a crescut semnificativ și, potrivit celui mai recent raport al Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) (CSTEP 22-01 ad-hoc) din 2020, aceasta a fost cu aproximativ 35 % mai mare decât în 2003. În același timp, mortalitatea prin pescuit a scăzut semnificativ, iar numărul stocurilor supraexploatate este, de asemenea, în scădere.

Comunicarea haotică și neclaritățile interne din jurul planului de acțiune al Comisiei Europene au jucat, din păcate, un rol important în transformarea acestuia într-un plan menit să acorde o ultimă șansă, care ar șterge cu buretele bunele practici actuale, ar ignora problemele socioeconomice și pozițiile industriei pescuitului și ar avea consecințe represive pentru statele membre în fața Curții de Justiție. Următorul mandat al Comisiei Europene ar trebui să evite acest tip de capcană și nu ar trebui să lase la latitudinea intereselor politice o chestiune atât de importantă cum este cea a oceanelor. Planurile de acțiune trebuie să se bazeze pe succese și eșecuri, pe sacrificiile făcute și eforturile depuse de industria europeană a pescuitului. Scopul planurilor de acțiune nu trebuie să fie acela de a înlocui pescuitul european cu importurile, cu atât mai puțin odată cu izbucnirea războiului din Ucraina, care a deschis ochii europenilor și, mai presus de toate, pe cei ai întregii lumi pentru a recunoaște necesitatea de a asigura

autonomia strategică și securitatea alimentară în același mod ca în cazul agriculturii.

În cele din urmă, trebuie subliniat un alt aspect important. Este necesar să înțelegem cu adevărat aspectele puse în discuție. Trebuie să ne bazăm, de asemenea, pe cercetări științifice care, împreună cu activitățile de pescuit, contribuie deja la transformarea politicii europene în domeniul pescuitului într-o politică exemplară bazată pe știință și realitate. Uneori există o lipsă de raționalitate în dezbateri și în pozițiile asumate, existând voci care doresc să interzică activități, în loc să înțeleagă că este perfect posibil să se limiteze sau să se organizeze coabitarea între activitățile umane și protecția oceanelor. Interzicerea anumitor activități care sunt bine reglementate la nivel european permite adesea autorizarea unor practici incorecte în străinătate.

De exemplu, în cursul unui proiect de cercetare cu o durată de patru ani, impactul pescuitului de crevete brun asupra tipurilor de habitate predominante din Parcul Național Marea Wadden de-a lungul coastei germane a Mării Nordului a fost examinat îndeaproape. Studiul efectuat a inclus o anchetă ce a vizat atât efectele pe termen scurt, cât și schimbările pe termen lung cauzate de pescuitul de crevete brun. Rezultatul: pescuitul de crevete brun are doar un impact minor asupra fundului mării. În cazul în care au existat efecte la nivel de specie, acestea au avut doar o durată scurtă. Totuși, aceste rezultate nu reprezintă o noutate. Atunci când au fost înființate cele două parcuri naționale de pe coasta germană a Mării Nordului, a existat un studiu cuprinzător privind influența pescuitului de crevete brun, intitulat „studiu asupra ecosistemului Mării Wadden”. În raportul final prezentat la momentul respectiv, autorii au concluzionat că efectele directe ale pescuitului de crevete brun sunt doar pe termen scurt.

În concluzie, zonele marine protejate au obiective de conservare diferite. Aceste zone sunt create pentru a proteja resurse naturale precum mamiferele, păsările sau țestoasele, în multe cazuri obiectivul specific urmărit nefiind legat de protecția fundului mării. Măsurile de gestionare sunt adaptate la condițiile locale respective.

Prin urmare, planul de acțiune ar trebui să urmeze o abordare transversală și holistică și nu să se concentreze doar pe activitățile de pescuit, atribuindu-le întreaga responsabilitate pentru toate problemele create.

OPINIE MINORITARĂ

în conformitate cu articolul 55 alineatul (4) din Regulamentul de procedură
Francisco Guerreiro

Raportul propus nu oferă o imagine cuprinzătoare a diversității măsurilor recomandate de planul de acțiune al Comisiei Europene.

Planul de acțiune privind ecosistemele marine prevede în principal o mai bună punere în aplicare a legislației existente în domeniul activităților pescărești și al mediului, cu scopul de a combate declinul biodiversității marine și consecințele acesteia pentru pescari și societate în ansamblu.

Este important să se țină seama de dovezile științifice cu privire la impactul anumitor tehnici de pescuit, cum ar fi pescuitul cu traule de fund, asupra ecosistemelor de pe fundul mării și asupra capturilor accidentale, precum și de dovezile privind beneficiile socioeconomice și de mediu ale zonelor marine protejate în mod eficace, care au fost reamintite în repetate rânduri de Parlamentul European.

Pentru raportul alternativ, foaia de parcurs fără caracter obligatoriu propusă de Comisie reprezintă o ocazie de a începe o discuție cu statele membre și cu părțile interesate cu privire la o tranziție justă bine planificată către pescuitul cu impact redus, care trebuie să fie însoțită de finanțare publică, de stimulente (cum ar fi cele prevăzute la articolul 17 din PCP) și de o vizibilitate clară pe termen scurt, mediu și lung. Prin urmare, considerăm că în acest caz Parlamentul European a ratat o oportunitate.

ANEXĂ: ENTITĂȚILE SAU PERSOANELE DE LA CARE RAPORTORUL A PRIMIT CONTRIBUȚII

Potrivit articolului 8 din anexa I la Regulamentul de procedură, raportorul declară că a primit contribuții de la următoarele entități sau persoane pentru întocmirea raportului, înainte de adoptarea acestuia în comisie:

Entitatea și/sau persoana
WWF, Florian Martinez-Buathier, Louis Lambrechts, responsabili cu politicile în domeniul pescuitului în cadrul WWF
CNC, Comité national de la conchyliculture
EAA, European Anglers Alliance European Fishing Tackle Trade Association
CPMR, Conferința regiunilor maritime periferice din Europa
Europêche, Daniel Voces de Onáindi

Lista de mai sus este elaborată sub responsabilitatea exclusivă a raportorului.

27.10.2023

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE

destinat Comisiei pentru pescuit

Planul de acțiune al UE: protejarea și refacerea ecosistemelor marine pentru un pescuit sustenabil și rezilient
(2023/2124(INI))

Raportoare pentru aviz: Catherine Chabaud

SUGESTII

Comisia pentru dezvoltare recomandă Comisiei pentru pescuit, care este comisie competentă, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- A. întrucât planul de acțiune al UE enumeră tehnici de pescuit care dăunează ecosistemelor de pe fundul mării, dar nu menționează în mod specific alte tehnici de pescuit distructive, cum ar fi dispozitivele de concentrare a peștilor, care contribuie la pescuitul excesiv al speciilor de ton și la poluarea cu materiale plastice a oceanelor și dăunează ecosistemelor marine din apele țărilor în curs de dezvoltare;
- B. întrucât mai multe specii de ton tropical sunt pescuite excesiv în Oceanul Indian, în special tonul cu aripioare galbene, care trebuie de urgență menajat;
- C. întrucât Organizația pentru Alimentație și Agricultură a subliniat că pescuitul excesiv de pești pelagici mici și dezvoltarea fabricilor de ulei de pește și făină de pește în Africa de Vest reprezintă o amenințare la adresa securității alimentare în țările de coastă din Africa de Vest;
  1. reamintește importanța vitală a oceanelor ca pilon al climei și al sistemelor alimentare, deoarece acoperă 71 % din suprafața Pământului, care produc jumătate din oxigenul nostru și absoarbe o treime din emisiile de CO₂; subliniază că este nevoie de abordări politice și de finanțare pentru protejarea oceanelor și utilizarea lor sustenabilă; solicită conservarea la nivel mondial a mijloacelor de subsistență provenite din oceane și a biodiversității oceanelor; subliniază rolul esențial al oceanelor în sechestrarea carbonului, dezvoltarea energiei regenerabile, crearea de locuri de muncă, reducerea sărăciei transportul de mărfuri și comunicațiile prin internet; avertizează cu privire la interdependența dintre pescuit și securitatea alimentară, dat fiind că 3,3 miliarde de persoane depind de hrana din mare pentru a obține cel puțin 20 % din aportul lor de proteine animale;
  2. subliniază că avem responsabilitatea individuală și colectivă de a proteja oceanele, bunul nostru comun la nivel mondial, precum și mările și resursele marine, și de a realiza obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 14; solicită UE să devină lider în protejarea

și refacerea ecosistemelor marine și să formuleze politici conexe care să reflecte în mod sistematic o viziune globală; subliniază că gestionarea corectă și sustenabilă a ecosistemelor marine necesită adoptarea unei abordări globale, care să respecte ecosistemele și a unui cadru juridic clar care să vizeze toate sectoarele și părțile interesate din economia albastră; regretă faptul că politicile publice europene privind economia albastră nu sunt coordonate și aliniate și sunt gestionate în prezent în mod fragmentar, în detrimentul părților interesate, care sunt astfel plasate în concurență unele cu altele; subliniază necesitatea de a preveni și de a reduce mult poluarea maritimă de toate tipurile, în special cea cauzată de activitățile terestre; solicită o cooperare mai strânsă pentru a îmbunătăți gestionarea deșeurilor și a apelor reziduale și pentru a combate urgent poluarea cu materiale plastice prin reducerea utilizării acestor materiale și creșterea ratelor de reciclare; felicită Comisia pentru viziunea sa vizând o economie albastră sustenabilă și strategia sa pentru o abordare ecosistemică a gestionării pescuitului în cadrul politicii comune în acest domeniu; invită Comisia să revizuiască strategia pentru a lărgi această abordare axată pe ecosisteme la toate sectoarele economiei albastre, inclusiv la energia din surse regenerabile și industriile extractive, ca parte a unui cadru juridic și strategic cuprinzător;

3. subliniază că este important ca UE să colaboreze cu țările în curs de dezvoltare, în special cu țările din Africa, zona Caraibilor și Oceanul Pacific, pentru a pregăti dezvoltarea viitoare a energiei marine regenerabile prin comunicarea expertizei UE în materie de planificare marină și dezvoltare industrială; invită UE să intensifice consolidarea capacităților și finanțarea țărilor în curs de dezvoltare pentru a îmbunătăți gestionarea oceanelor și a zonelor costiere, pentru a dezvolta strategii privind economia maritimă, pentru a elimina lacunele în materie de guvernare și pentru a combate pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat și comerțul ilicit cu resurse marine; subliniază că este important să se vină cu răspunsuri la nevoile locale de energie cu emisii zero, care să asigure protecția ecosistemelor marine și care să conserve activitățile tradiționale, cum ar fi pescuitul; subliniază importanța implicării comunităților costiere în punerea în aplicare a acestor acțiuni; subliniază și că trebuie sprijinite practicile de pescuit sustenabile în regiunile ultraperiferice, bazate pe utilizarea sustenabilă a resurselor marine și pe gestionarea pescuitului, acvaculturii și turismului, ca modalitate de a asigura dezvoltarea socioeconomică pe termen lung a acestor regiuni;
4. reamintește că exploatarea intensivă la nivel mondial a resurselor naturale a fost una dintre principalele cauze ale pierderii biodiversității marine în ultimii 40 de ani, alături de altele, cum ar fi poluarea, schimbările climatice și acidifierea oceanelor; subliniază că trebuie luate măsuri imediate pentru a combate pescuitul excesiv și pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat, având în vedere impactul negativ asupra comunităților costiere; invită toate țările să își îndeplinească pe deplin obligațiile și să pună capăt pescuitului excesiv și practicilor distructive care amenință supraviețuirea a specii întregi; consideră că, pentru a conserva biodiversitatea, este necesar să se limiteze în mod semnificativ și complet capturile de specii care sunt cele mai expuse riscului; regretă că, în pofida legislației în vigoare, practicile de pescuit excesiv continuă și că anumite țări nu aplică limitele impuse de reglementările internaționale; subliniază că sectorul acvaculturii intensive depinde în mare măsură de făina și uleiul de pește din țările în curs de dezvoltare și, prin urmare, nu poate fi considerat o soluție pentru

pescuitul excesiv; invită UE și statele sale membre să dezvolte o acvacultură sustenabilă prin reducerea dependenței sectorului european de făina de pește;

5. își exprimă îngrijorarea cu privire la decizia guvernului japonez de a deversa ape radioactive în ocean; invită UE să facă presiuni asupra instituțiilor internaționale pentru a monitoriza impactul real asupra oceanelor și să invite guvernul japonez să caute alternative și să efectueze o evaluare cuprinzătoare a impactului asupra mediului, în conformitate cu obligațiile sale juridice internaționale;
6. solicită UE să sprijine crearea unor zone naționale exclusive la țarm rezervate pescarilor locali și artizanali din țările partenere, pentru a proteja resursele piscicole și mijloacele de subsistență ale comunităților costiere de impactul numărului tot mai mare de nave industriale aflate sub pavilion străin și de nave industriale deținute de străini;
7. reamintește că planul de acțiune trebuie să țină seama de particularitățile naționale, regionale și locale în punerea sa concretă în aplicare, care ar trebui să implice și societatea civilă în procesele de creare în comun pentru modele și soluții de afaceri sustenabile; apreciază rolul convențiilor maritime regionale și al organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului; invită Comisia să propună mandate ambițioase pentru organizațiile regionale de gestionare a pescuitului, care să fie aliniate la principiile sociale, economice și de mediu ale politicii comune în domeniul pescuitului, pentru a proteja resursele piscicole din țările în curs de dezvoltare și din apele internaționale, în special prin îmbunătățirea gestionării stocurilor pentru specii precum tonul tropical, și să actualizeze datele disponibile, conformitatea și transparența procesului decizional; subliniază că trebuie să se recurgă la cele mai bune date științifice disponibile pentru protecția și refacerea ecosistemelor marine;
8. reamintește că protejarea și refacerea ecosistemelor marine necesită o guvernare globală strategică și ambițioasă a oceanelor, în beneficiul pescuitului local la scară mică și bazată pe practici de pescuit sustenabile, în colaborare cu comunitățile costiere; insistă că trebuie accelerată decarbonizarea navelor de pescuit și, în general, asigurat un sprijin adecvat din partea UE pentru dezvoltarea durabilă a sectorului pescuitului, în special prin acordurile sale de parteneriat, protejând și ajutând totodată comunitățile de pescari pe parcursul acestei tranziții; subliniază legătura dintre ecosisteme sănătoase și dezvoltarea economică și solicită UE să se asigure că clauzele de transparență și nediscriminare din acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil sunt puse corect în aplicare și se aplică și resurselor piscicole capturate de flotele străine; reamintește că toate părțile interesate implicate, și reprezentanții societății civile și comunitățile de pescari la scară mică, ar trebui să fie consultate, informate și implicate atât în timpul negocierilor, cât și al punerii în aplicare a acordurilor de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil; subliniază că sunt necesare noi tehnologii pentru a trece de la pescuitul cu emisii ridicate de dioxid de carbon, de mare volum și cu impact ridicat la pescuitul cu emisii scăzute de dioxid de carbon și cu impact redus, pentru a asigura accesul țărilor în curs de dezvoltare la tehnologiile relevante și pentru a sprijini cercetarea și inovarea privind adaptarea oceanelor la schimbările climatice și dezvoltarea surselor marine regenerabile de energie; își reiterează pozițiile cu privire la Regulamentul privind monitorizarea, raportarea și verificarea¹ și la Directiva privind

---

¹ Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim și de

sistemul de comercializare a certificatelor de emisii², potrivit cărora trebuie să se îmbunătățească eficiența energetică a navelor și să se sprijine investițiile menite să contribuie la decarbonizarea transportului maritim, inclusiv investițiile în propulsia eoliană;

9. salută ambiția declarată în planul de acțiune de a consolida baza de cunoștințe pentru gestionarea pescuitului și protecția mediului marin și de a intensifica cercetarea și inovarea; invită Comisia să ofere asistență tehnică și financiară pentru consolidarea capacităților în domeniul cercetării și dezvoltării și pentru transferurile de cunoștințe cu țările în curs de dezvoltare, în conformitate cu obiectivul 14.a de la obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 14; subliniază cât de importantă este o astfel de abordare pentru buna conservare a oceanelor și pentru a spori contribuția biodiversității marine și a economiei albastre la dezvoltarea țărilor în curs de dezvoltare, în special a statelor insulare mici în curs de dezvoltare și a țărilor cel mai puțin dezvoltate;
10. subliniază că dezvoltarea zonelor marine protejate (ZMP) oferă ocazia de a intensifica cooperarea între părțile interesate de la nivel local, pescari și comunitățile costiere și de a elabora soluții care să țină seama de circumstanțele locale specifice, pentru a proteja mai bine biodiversitatea marină și a menține dezvoltarea activităților legate de economia albastră; subliniază că zonele marine protejate ar trebui delimitate cu implicarea micilor pescari și a comunităților costiere; invită țările partenere să implice aceste grupuri în fiecare etapă a procesului, de la delimitarea până la administrarea zonelor; subliniază că zonele marine protejate pot contribui la obținerea de beneficii pentru ecosistemele marine și activitățile economice locale; reamintește că, dacă sunt bine administrate și protejate, aceste zone servesc de sanctuar pentru depunerea icrelor și pentru puietul de pește, reduc impactul asupra habitatelor sensibile și pot reduce la minimum capturile accidentale de specii sensibile; constată că planul de acțiune subliniază impactul negativ al pescuitului cu traule de fund în zonele marine protejate; invită statele membre să aplice măsuri concrete pentru a atinge obiectivele de conservare și refacere specifice fiecărei zone marine protejate, începând cu zonele cele mai amenințate, și să atenueze efectele pescuitului cu traule de fund asupra ecosistemelor de pe fundul mării; subliniază că este nevoie de vizibilitate și de sprijin financiar pe termen lung pentru a asigura o tranziție justă, care să nu lase în urmă niciun pescar; consideră că aceleași obiective ar trebui apărute la nivel internațional; reamintește că obiectivul 3 din Cadrul global pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal menționează că activitatea din zonele protejate trebuie să fie pe deplin compatibilă cu obiectivele de conservare; solicită UE, în acest sens, să valorifice potențialul și beneficiile zonelor marine protejate prin sprijinirea unei rețele globale de zone marine protejate sau a unei „centuri albastre”, în special prin conectarea administratorilor zonelor marine protejate, cu scopul de a încuraja dezvoltarea de noi acorduri de cooperare și de a face schimb de soluții între UE și țările sale partenere; ia act de faptul că, pentru a consolida cooperarea necesară pentru crearea acestei „centuri albastre” la nivel mondial, UE s-ar putea concentra în special asupra regiunilor ultraperiferice și a țărilor și teritoriilor de peste mări din Oceanul Indian, Oceanul Pacific, zona Caraibilor și Oceanul Atlantic; își reiterează sprijinul pentru interzicerea tuturor activităților industriale extractive dăunătoare mediului, cum

---

modificare a Directivei 2009/16/CE (JO L 123, 19.5.2015, p. 55).

² Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

ar fi mineritul și extracția combustibililor fosili, în zonele marine protejate și tehnicile de pescuit industrial dăunător, în conformitate cu orientările Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii;

11. subliniază că tranziția energetică este un pas important și esențial care trebuie realizat; subliniază totodată că înlocuirea combustibililor fosili reprezintă o dificultate ieșită din comun, în special având în vedere lipsa de progres a tehnologiilor adecvate care ar putea fi utilizate în sectorul pescuitului; subliniază că pescuitul local la scară mică trebuie protejat în timpul procesului de tranziție, deoarece va fi o provocare majoră pentru acestea;
12. solicită UE să promoveze transparența în domeniul pescuitului și al altor industrii extractive pe mare în țările partenere, deoarece este esențial să se pună capăt pescuitului excesiv, pierderii biodiversității și încălcărilor drepturilor omului; subliniază că țările costiere în curs de dezvoltare pot introduce standardele prezentate în Inițiativa privind transparența în domeniul pescuitului și în Inițiativa privind transparența în industriile extractive pentru a îmbunătăți transparența;
13. solicită UE să depună eforturi pentru a asigura respectarea reglementărilor internaționale care limitează pavilioanele de complezență și de schimbare a pavilionului și să preia rolul de lider în abordarea problemei transbordării pe mare și a îmbunătățirii inspecțiilor în porturi, deoarece acestea sunt modalități concrete de eliminare a lacunelor în materie de pescuit ilegal, nedeclarat și nereglementat; îndeamnă Comisia să se asigure că statele membre respectă normele de monitorizare și control în domeniul pescuitului în ceea ce privește flotele lor de pescuit externe;
14. reiterează angajamentele Cadrului global pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal și obiectivul Strategiei UE în domeniul biodiversității de a proteja cel puțin 30 % din zonele marine ale UE și de a proteja strict cel puțin 10 % din zonele marine ale UE până în 2030; solicită UE să promoveze acest obiectiv la nivel internațional, punând accentul pe garanții solide pentru a garanta drepturile populațiilor indigene, ale comunităților locale și ale micilor pescari; reamintește angajamentul UE față de principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării și față de alinierea diferitelor politici ale UE, atât interne, cât și externe, pentru a evita politicile fragmentate; subliniază necesitatea de a include clauze cuprinzătoare privind drepturile omului și statul de drept în acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil, care ar trebui să fie în continuare transparente și în conformitate cu obiectivele de dezvoltare durabilă; insistă asupra faptului că consumul de proteine în UE nu trebuie să submineze securitatea alimentară în țările în curs de dezvoltare, că ar trebui să se acorde prioritate pescuitului pentru consum uman direct și că sprijinul sectorial ar trebui să contribuie la dezvoltarea și gestionarea sustenabilă a sectorului pescuitului și a comunităților costiere din țările partenere, în special a micilor pescari; subliniază că punerea în aplicare a planului de acțiune trebuie să promoveze și să încurajeze instruirea pescarilor;
15. subliniază importanța sectorului pescuitului și a micilor pescari în zonele de coastă din țările în curs de dezvoltare; reamintește responsabilitatea UE de a proteja și sprijini aceste sectoare în țările în curs de dezvoltare pentru a limita exploatarea stocurilor de pește și a opri pescuitul excesiv; subliniază că practicile de pescuit ilegale, inclusiv de către navele europene, trebuie oprite;

16. solicită măsuri obligatorii de diligență pentru ca întregul lanț de aprovizionare din sectorul pescuitului, și cel cu furaje, să devină echitabil, trasabil și ferit de pescuitul și producția ilegală care au vreo legătură cu traficul de ființe umane sau practicile de sclavie;
17. salută obiectivul de a proteja 30 % din planetă, dar avertizează că acesta nu ar trebui realizat în detrimentul populațiilor indigene și al comunităților locale, ale căror drepturi de proprietate, de acces și de resurse în ceea ce privește oceanele ar trebui protejate, astfel cum sunt incluse în Orientările voluntare ale Organizației pentru Alimentație și Agricultură privind guvernanta responsabilă a proprietății funciare, a pescuitului și a pădurilor în contextul securității alimentare naționale și pentru asigurarea pescuitului sustenabil la scară mică în contextul securității alimentare și al eradicării sărăciei, precum și în Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene; subliniază că acțiunile privind popoarele indigene și comunitățile locale pot avea loc numai cu consimțământul liber, prealabil și în cunoștință de cauză, astfel cum se prevede în Convenția nr. 169 a Organizației Internaționale a Muncii; solicită, în acest scop, introducerea de garanții solide privind drepturile omului și a unui mecanism de responsabilizare și de soluționare a diferendelor;
18. solicită insistent mobilizarea de fonduri suficiente pentru a atenua impactul negativ asupra comunităților de pescari al schimbărilor climatice și al războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei; este preocupat de dimensiunile limitate ale bugetului UE alocat pentru protejarea și refacerea ecosistemelor marine; regretă astfel că nu se monitorizează dacă fondurile sunt executate și utilizate corect; subliniază că ar trebui să se acorde o atenție deosebită egalității de gen și emancipării femeilor, dat fiind rolul esențial al femeilor și al tinerilor, în special în economia sustenabilă bazată pe oceane și în zonele marine de conservare;
19. subliniază aici că finanțarea combaterii schimbărilor climatice în favoarea țărilor în curs de dezvoltare ar trebui utilizată pentru refacerea și protejarea ecosistemelor marine, care sunt esențiale pentru atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea;
20. solicită UE să ofere sprijin financiar și asistență tehnică țărilor în curs de dezvoltare pentru a le ajuta să pună în aplicare Cadrul global pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal și Tratatul ONU privind marea liberă;
21. salută Acordul Organizației Mondiale a Comerțului privind subvențiile pentru pescuit, care marchează un important pas înainte pentru sustenabilitatea oceanelor prin interzicerea subvențiilor dăunătoare pentru pescuitul care vizează resursele pescuite excesiv și care este responsabil de pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat; solicită, ca etapă următoare, eliminarea subvențiilor la fel de dăunătoare care încurajează supracapacitatea, deoarece acestea conduc la epuizarea oceanelor la nivel mondial.

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ**

Data adoptării	24.10.2023
Rezultatul votului final	+: 16 -: 0 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Barry Andrews, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Eleni Stavrou, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo
Membri supleanți prezenți la votul final	Ilan De Basso, Marlene Mortler, Caroline Roose, Carlos Zorrinho
Membri supleanți [articolul 209 alineatul (7)] prezenți la votul final	Karolin Braunsberger-Reinhold

**VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ**

16	+
ID	Dominique Bilde
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Karolin Braunsberger-Reinhold, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Marlene Mortler, Eleni Stavrou, Tomas Tobé
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud
S&D	Ilan De Basso, Karsten Lucke, Carlos Zorrinho
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Caroline Roose

0	-
-	-

1	0
ECR	Beata Kempa

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

Data adoptării	7.12.2023
Rezultatul votului final	+: 20 -: 4 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Maria da Graça Carvalho, Asger Christensen, Francisco Guerreiro, Niclas Herbst, Jan Huitema, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Ana Miranda, Bert-Jan Ruissen
Membri supleanți prezenți la votul final	Nicolás González Casares, Colm Markey, Gabriel Mato, Lucia Vuolo
Membri supleanți [articolul 209 alineatul (7)] prezenți la votul final	Margrete Auken, Malte Gällée, Petros Kokkalis

**VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

20	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
ID	France Jamet
PPE	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Niclas Herbst, Colm Markey, Gabriel Mato, Francisco José Millán Mon, Lucia Vuolo
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Asger Christensen, Jan Huitema, Pierre Karleskind
S&D	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, Nicolás González Casares, Predrag Fred Matić
Verts/ALE	Ana Miranda

4	-
The Left	Petros Kokkalis
Verts/ALE	Margrete Auken, Malte Gallée, Francisco Guerreiro

0	0

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri